

TOMER HADAS, ADV.

RAFI HOLIN, ADV. & MEDIATOR

CARMEL HOREV-ALTMAN, ADV.

YARON SEIGER, ADV.

MAAYAN WEISS-LEVY, ADV.

DAHLIA BUSHINSKY, ADV.

LIRAZ MADMONI, ADV.

תומר הדס, עו"ד

רפי הולין, עו"ד ומגשר

כרמל חורב-אלטמן, עו"ד

ירון סייגר, עו"ד

מעין ויס-לוי, עו"ד

דליה בושנסקי, עו"ד

לירז מדמוני, עו"ד

מרץ 2016

לקוחות וידידים יקרים,

הנדון : אגרת מידע 3/2016

להלן מקצת החידושים החשובים של החודש האחרון:

ערעור מעסיקה על חיובה בסך 500,000 ₪ בגין פגיעה בהתארגנות¹

חברת קל אוטו בע"מ ערערה על החלטת בית הדין האזורי לעבודה, אשר בה נקבע כי הסתדרות העובדים הלאומית היא ארגון העובדים היציג בה. החברה טענה כי אין תוקף להצטרפות לארגון עובדים באמצעות אתר האינטרנט שלו. כמו כן, החברה ערערה על כך שחיובה לפצות את ארגון העובדים על נסיונות הפגיעה בהתארגנות, בסכום של 500,000 ₪. בנוסף, החברה ערערה על קנס שהוטל עליה, בגין בזיון בית משפט, בסך 2,000 ₪ לכל יום אשר בו לא ניחלה מו"מ עם ארגון העובדים, ממועד ההכרה ביציגותו. בית הדין הארצי קבע כי:

בניגוד לטענת החברה, אין כל פסול בהצטרפות לארגון עובדים באמצעות טפסים מקוונים, דרך אתר האינטרנט של הארגון. במקרה הנדון, הצטרפות העובדים בדרך זו היתה תקינה, וולנטרית ואותנטית, ומכאן שהסתדרות העובדים הלאומית היא ארגון העובדים היציג בחברה.

התנהלות החברה – הן בכך שניסתה לפטר חברי ועד בסמוך למועד תחילת ההתארגנות והן בהתבטאויות של חלק ממנהליה כנגד ההתארגנות – נועדה לפגוע בהתארגנות. בשל כך ראוי לחייב את החברה לשלם פיצוי לארגון העובדים. יחד עם זאת, בנסיבות המקרה, החיוב שהוטל עליה היה גבוה באופן בלתי מידוני ביחס לחומרת ההפרות, ולכן גובה הפיצוי הופחת והועמד על 200,000 ₪ בלבד.

הקנס שהוטל על החברה בגין בזיון בית הדין – בוטל, שכן הוא ניתן בחוסר סמכות, בין השאר מכיוון שקנס כזה לא נועד לפצות על נזק שנגרם אלא הוא צופה פני עתיד, וכי בכל מקרה, הוא מיועד להיות משולם לקופת המדינה ולא לארגון העובדים.

¹ המובא להלן הוא תקציר חלקי בלבד, ואין להסתמך עליו ללא השלמה של ייעוץ משפטי.

¹ עס"ק 15-09-2764 קל אוטו בע"מ נ' הסתדרות העובדים הלאומית ואח' (מיום 21.3.2016)

בניגוד לגמול שעות נוספות, ניתן לכלול בשכר תוספת כוונות?

בית הדין הארצי לעבודה דן בעניינם של שני מפקחים במשרד להגנת הסביבה, אשר שכרם כלל תמורה מלאה עבור שעות הכוונות הרבות (מדאי יום, מתום המשמרת ועד למחרת בבוקר) וכן גמול שעות נוספות.

בית הדין הארצי קבע כי המפקחים אינם זכאים לתמורה נוספת בגין שעות הכוונות, הן מכיוון שהכוונות לא כללה עבודה כלשהי בפועל, והן מכיוון שאין מניעה משפטית להכליל רכיב זה בשכר הכולל. לעומת זאת, בית הדין דחה את טענת המדינה, לפיה חוק שעות עבודה אינו חל על העובדים, וקבע כי הם אינם נכנסים לגדר החריג לחוק המתייחס ל"עובדי מדינה שתפקידם מחייב לעמוד לרשות העבודה גם מחוץ לשעות העבודה הרגילות". בית הדין קבע כי יש לפרש כל חריג לחוק בצמצום, כדי שכמה שפחות עובדים ייצאו מתחולתו.

בית הדין דחה גם את טענת המדינה בדבר החריג המתייחס ל"עובדים שתנאי עבודתם ונסיבותיה אינם מאפשרים למעביד כל פיקוח על שעות העבודה והמנוחה שלהם". למרות שהמפקחים ביצעו את מרבית עבודתם מחוץ למשרד, ולמעשה שהו בשטח במשך ארבעה מתוך חמישה ימים בשבוע, בית הדין קבע כי ניתן היה לפקח על שעות עבודתם. זאת, בין השאר, לנוכח העובדה שהעובדים היו מחויבים להודיע טלפונית על תחילת יום העבודה ויציאתם לשטח; לחיות זמינים טלפונית 24 שעות ביממה; להגיש תוכניות עבודה פרטניות; לקיים שיחות יומיומיות עם הממונים עליהם; להגיש דוחות שעות מפורטים; וכן לנוכח האפשרות שהיתת למדינה לבצע מעקב אחר רכביהם ומכשירי הטלפונים הניידים שלהם. לנוכח תחולת החוק על העובדים, אין תוקף להכללת גמול השעות הנוספות בשכרם, ולפיכך העובדים זכאים לגמול שעות נוספות בנוסף לשכרם הכולל.

המדינה תבעה שבנסיבות אלה, המפקחים ישיבו לה את סכומי היתר שקיבלו ממנה, על סמך ההנחה שגמול השעות הנוספות כלול בשכרם. תביעתם נדחתה, וכך גם הערעור שלה בעניין זה.

תחנת דלק ומנהלה חורשעו בעבירה פלילית של העסקת עובדים במשמרות לילה רצופות?

בית הדין הארצי לעבודה קיבל את ערעור המדינה על פסק דין של בית הדין האזורי, וקבע כי יש להרשיע תחנת דלק וכן את בעל חמניות שלה ומנהלה, בכך שהעסיקו חלק מהמתדלקים במשמרות לילה, באופן קבוע, וזאת בניגוד להוראות חוק שעות עבודה ומנוחה, לפיהן אין להעסיק עובד במשמרת לילה במשך יותר משבוע אחד מתוך שלושה שבועות. טענת המעסיקה – לפיה העובדים הם סטודנטים וחיללים אשר ביקשו לעבוד במתכונת זו, שכן הם יכולים לעבוד לפרנסתם בלילות בלבד – נדחתה, בהיותה בלתי רלבנטית, לנוכח הוראת החוק.

בברכה,

הוליך-הדס, עורכי דין

² ע"פ 14-01-37676 יונה רם עברי ואח'י נ' מדינת ישראל (מיום 20.3.2016)

³ ע"פ 15-01-61082 מדינת ישראל נ' חוד תדלוק ומסחר בע"מ ואח' (מיום 10.3.2016)